
Hronologija života i rada

1935. Danilo Kiš rođen u Subotici 22. februara. Osnovnu školu je završio u mađarskom gradu Kerkabaraba, a niže razrede ondašnje gimnazije u Zalabakši (očevom rodnom kraju).
1944. Otac Danila Kiša je odveden u logor Aušvic, odakle se nije vratio. Posredstvom Crvenog krsta Danilo je repatriran na Cetinje, sa ostatkom porodice. Tu će završiti gimnaziju. U jednog biografskoj belešci kaže da se tu spremao za zanat pesnika, pisao pesme i prevodio mađarske, ruske i francuske pesnike.
1954. U jesen Kiš se upisuje na Filozofski fakultet u Beogradu na novootvorenoj katedri za opštu književnost. On je prvi diplomirani student ove katedre.
- 1962–1964. Kiš je lektor za srpskohrvatski jezik na univerzitetu u Strazburu.
1963. U jednoj knjizi se pojavljuju kratki romani *Mansarda* i *Psalam 44* (izdavač „Kosmos”).
1965. Izlazi roman *Bašta, pepeo*, jedna od centralnih knjiga Kišovog „Porodičnog cirkusa”.
1970. Izlazi zbirka priča iz detinjstva *Rani jadi* (izd. „Nolit”).
1972. Izlazi knjiga eseja *Po-etika* („Nolit”) i Kišov roman *Peščanik*. Za ovaj roman Kiš dobija prestižnu NIN-ovu nagradu.
- 1973–1976. Kiš je lektor za srpskohrvatski jezik na univerzitetu u Bordou.
1976. Kiš objavljuje zbirku priča *Grobnica za Borisa Davidoviča*, svoju najslavniju knjigu. Polemika koja se povodom ove knjige razvila podstakla je Kiša na napiše polemičku knjigu *Čas anatomije*, u kojoj se majstorski obračunava sa svojim osporivačima.
- 1979–1983. Danilo Kiš je lektor u Lilu. Poslednjih deset godina svog života pisac je proveo u Francuskoj, u Parizu, ne bolujući, kako jednom reče, od nostalgije.